

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Barbara Driessen

De vork

Gisteren tijdens de lunch in een museum vertelde ik mijn vriendin dat ik bij ieder voorwerp mijn associaties wel kon loslaten op een heel verhaal. Vandaag houdt die opmerking me nog steeds bezig en wil ik wel eens weten hoe die vork in de steel zit.

Hoewel de vork in onze eetgewoonten bij de maaltijd hoort hebben onze verre voorouders lang gedacht dat eetgerei gebruiken tijdens de maaltijd duivels was. En als man zeker niet toegestaan.

Daar is een verhaal over bekend dat terug gaat naar Constantinopel, naar een bruiloft in 1004. Daar, in Italië, wint de vork terrein, te danken aan de bruiloft van een prinses. Het nichtje van de keizer trouwde met de zoon van een hoogstaande persoon in Venetië.

Tijdens de bruiloft maaltijd ontstond een rel toen men zag hoe ze at, met een vork!

Iedereen stopte alle eten met de vingers in de mond. De aanwezigen waaronder edelen en priesters, zagen hierin het werk van de duivel. De bruid spotte met God. God had de

mensheid immers uitgerust met een natuurlijke vork! Haar ijdelheid was spotten met God en toen ze vrij kort daarna stierf was dat haar straf.

In Italië, het land van de pasta's, was de vork een welkome uitvinding na het worstelen met stokjes om de spaghetti opgerold en beleefd in de mond te krijgen. In die tijd droegen men hals versieringen, halskragen, die vroegen om praktische oplossingen en de vork was daarbij een praktisch en elegant instrument. De vork werd steeds meer populair, ook onder het "gewone volk". In kookboeken werd de vork omschreven als een verfijning bij de maaltijd.

Niet overal was de vork een vorm van verfijning, in Frankrijk vond men het aanvankelijk belachelijke gewoontes van slapjanussen en verwijverij.

Heel langzaam won de vork echter terrein. Tafelmanieren gaven immers status en de vork werd een status symbool. Zilveren vorken werden bewaard in speciaal zilveren doosjes.

De vork als eetgerei en behorend bij het bestek is dus een bedenksel ontstaan in de bovenklasse, bij de hogere sociale notabelen. Doorgaans was de vork toen al viertandig maar het vlees werd gesneden met de tweetandige vleesvork.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

In lang vervlogen tijden was de vork een drietand, het was een instrument van de duivel en de bosgod Pan, die paniek zaaide en nimfen verleidde door op zijn panfluit te spelen..

Maar al meer dan 1000 jaar geleden gebruikte men instrumenten die de voorlopers waren van de vork. De Egyptenaren hadden een tweetand, een soort speer, waarmee ze offervlees roosterden.

In de Griekse mythologie wordt de God van de zee Poseidon afgebeeld met een drietand, het symbool van kracht en overwinning. Met zijn drietand kon hij rotsen splijten en water in beroering brengen.

Door te weten hoe die vork in de steel zit, gaan we hem anders zien, een verhaal met een verleden.

Waarom de vork mij dierbaar is? Lang geleden liep ik over een Grieks zonovergoten veld. Het land was bewerkt en aan de rand vond ik een mini werktuig, een gebogen vork, vastgemaakt met ijzerdraad aan een stokje. Een harkje. Omdat ik de vrouw in het zwart niet meer zag en het harkje er als lang vergeten uitzag, heb ik het mee genomen en erg vaak denk ik aan hoe ik vrouwen op het land zag werken, steeds in het zwart, bedekte hoofden.

De vork kent vele verhalen.....